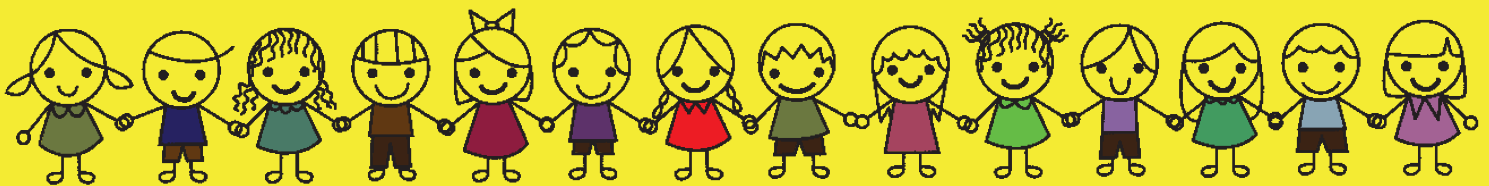

อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองเด็กและความร่วมมือ ในการรับรองบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ

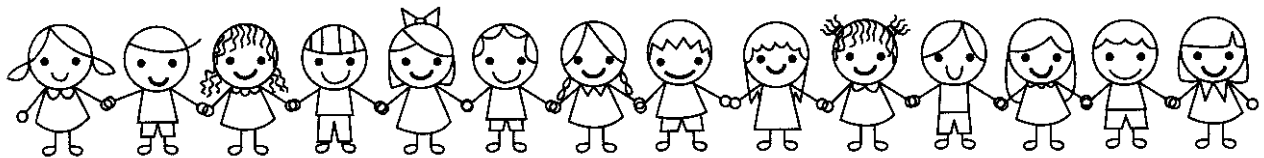
Hague Convention on the Protection of Children
and Cooperation in Respect of Intercountry Adoption

ศูนย์อำนวยการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม

กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก
และความร่วมมือในการรับรองบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ

Hague Convention on the Protection of Children
and Cooperation in Respect of Intercountry Adoption

อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองเด็กและ ความร่วมมือในการรับรองบุตรบุญธรรม ระหว่างประเทศ

เรื่อง การเข้าเป็นภาคีในอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก และความร่วมมือในการรับรองบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ

กรมประชาสงเคราะห์ (ในขณะนั้น) ได้ประสานงานสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ (สยช) ให้พิจารณาการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญา และต่อมาได้มีการจัดตั้งคณะอนุกรรมการศึกษาอนุสัญญา โดยมีนายจรูญ ภักดีธนากุล ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์เป็นประธาน โดยมีผู้แทนจากส่วนราชการต่างๆ รวมทั้งกรมประชาสงเคราะห์ ซึ่งต่อมาคณะอนุกรรมการได้นำเสนอผลการศึกษาให้ที่ประชุมคณะกรรมการส่งเสริม และประสานงานเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 1/2544 เมื่อวันที่ 20 เมษายน 2544 ซึ่งคณะกรรมการได้มีมติเห็นชอบให้ประเทศไทยเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาโดยให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีอนุมัติ และส่งเรื่องให้กระทรวงการต่างประเทศดำเนินการตามขั้นตอนในการเข้าเป็นภาคีต่อไป

ต่อมา คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ 8 มกราคม 2545 ให้ประเทศไทยเข้าเป็นภาคีในอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก และความร่วมมือในการรับรองบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ และมีแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องนี้อยู่แล้ว โดยเห็นว่า

1. อนุสัญญาส่งเสริมให้เกิดระบบความร่วมมือระหว่างรัฐภาคีเพื่อให้การรับบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศเกิดประโยชน์สูงสุดต่อเด็ก
2. เห็นว่า ประเทศไทยควรประกาศไม่ผูกพันตามอนุสัญญาฯ ข้อ 25 เพื่อไม่ให้แต่ละรัฐภาคีสามารถตกลงเปลี่ยนแปลงการใช้อนุสัญญาฯ นี้ในความสัมพันธ์ระหว่างกันได้ เพราะจะทำให้เด็กไม่ได้รับประโยชน์สูงสุดตามวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของอนุสัญญาฯ
3. มอบศูนย์อำนวยการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม กรมประชาสงเคราะห์ ทำหน้าที่เป็นสำนักงานกลางตามอนุสัญญาฯ กำหนด เนื่องจากเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบ ซึ่งมีความชำนาญและประสบการณ์เรื่องการรับบุตรบุญธรรมอยู่แล้ว
4. ประเทศไทยไม่มีความจำเป็นต้องแก้ไขกฎหมายภายในเนื่องจากพันธกรณีที่กำหนดในอนุสัญญาฯ ไม่แตกต่างจากที่กฎหมายภายในของไทยกำหนดและประเทศไทยสามารถที่จะปฏิเสธการรับบุตรบุญธรรมนั้นได้ หากการรับบุตรบุญธรรมนั้นขัดต่อนโยบายสาธารณะอย่างชัดเจนโดยคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นสำคัญ

พจนฯ สุธเรยรติ เสถียรไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศได้ลงนามในอนุสัญญา แล้วเมื่อวันที่ 29 เมษายน 2547 และจะมีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม 2547 สารสำคัญของ อนุสัญญา มีดังนี้

1. ปรัชญาและวัตถุประสงค์ของอนุสัญญา

- เพื่อประโยชน์สูงสุดของเด็ก โดยก่อตั้งระบบความร่วมมือระหว่างรัฐคู่สัญญา (รัฐกำเนิดและรัฐผู้รับ) เพื่อป้องกันการลักพา การขายหรือการค้าเด็ก
- ดำเนินมาตรการ เพื่อให้เด็กสามารถอยู่ภายใต้การดูแลจากครอบครัวกำเนิดของตน และ หากไม่อาจหาครอบครัวที่เหมาะสมในรัฐกำเนิดให้แก่เด็ก การรับบุตรบุญธรรมระหว่าง ประเทศจึงจะจัดให้มีขึ้นเพื่อให้เด็กมีครอบครัวถาวร
- เพื่อประกันการรับรองการรับบุตรบุญธรรมซึ่งทำตามอนุสัญญานี้ โดยอนุสัญญาคอบคลุม การรับบุตรบุญธรรม ซึ่งก่อให้เกิดความสัมพันธ์ถาวรระหว่างบิดามารดากับเด็กเท่านั้น

2. เงื่อนไขการรับบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ

- ดำเนินการโดยหน่วยงานที่มีอำนาจในรัฐกำเนิดและหน่วยงานที่มีอำนาจในรัฐผู้รับเท่านั้น
- รัฐกำเนิดได้พิจารณาแล้วว่าเด็กสามารถรับเป็นบุตรบุญธรรมได้ และรัฐผู้รับพิจารณาเห็นว่า ผู้ขอรับบุตรบุญธรรมมีคุณสมบัติตามกฎหมายและมีความเหมาะสมที่จะรับบุตรบุญธรรมได้

3. พันธกรณี

รัฐคู่สัญญาต้องจัดตั้งสำนักงานกลางเพื่อทำหน้าที่ซึ่งกำหนดโดยอนุสัญญา

3.1 หน้าที่ของสำนักงานกลาง

- ดำเนินมาตรการโดยตรงอันเหมาะสมในการจัดข้อมูลทางกฎหมายต่างๆ ของรัฐตน เกี่ยวกับการรับบุตรบุญธรรม และข้อมูลอื่นทั่วไป เช่น ข้อมูลสถิติ ตลอดจนส่งเสริม พัฒนาการบริการให้คำปรึกษาแนะนำการรับบุตรบุญธรรม และบริการหลังการรับ บุตรบุญธรรมภายในรัฐของตน
- ดำเนินมาตรการอันเหมาะสมที่จะป้องกันการได้ประโยชน์ทางการเงินหรืออย่างอื่น อันมิชอบเกี่ยวเนื่องกับการรับบุตรบุญธรรม และยับยั้งการปฏิบัติทั้งปวง ซึ่งแย้งกับ วัตถุประสงค์แห่งอนุสัญญา
- อนุญาตการดำเนินการรับบุตรบุญธรรมให้แก่หน่วยงานซึ่งแสดงว่าสามารถปฏิบัติงานได้ อย่างถูกต้องเหมาะสม (หน่วยงานซึ่งได้รับอนุญาต)

3.2 หน้าที่ของหน่วยงานซึ่งได้รับอนุญาต

- ดำเนินการโดยไม่แสวงกำไร
- อำนวยความสะดวกโดยบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติตามมาตรฐานจริยธรรม และมีประสบการณ์ที่จะทำงานด้านการรับบุตรบุญธรรมต่างประเทศ
- อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานที่มีอำนาจของรัฐนั้นเกี่ยวกับองค์ประกอบ การปฏิบัติงานและภาวะทางการเงิน

4. กระบวนการดำเนินการ

- 4.1 หากสำนักงานกลางทั้งสองรัฐเห็นชอบร่วมกันว่าให้มีการรับบุตรบุญธรรมได้ การพาเด็กไปยังรัฐผู้รับจึงจะดำเนินการได้
- 4.2 กรณีการรับบุตรบุญธรรมไม่ประสบผลสำเร็จให้สำนักงานกลางรัฐผู้รับหารือกับสำนักงานกลางของรัฐกำเนิดในการจัดให้เด็กได้รับการดูแลใหม่ชั่วคราวโดยไม่ชักช้าและการจัดให้เด็กกลับจะเป็นมาตรการสุดท้าย

5. การรับรองและผลของการรับบุตรบุญธรรม

- 5.1 การรับบุตรบุญธรรมซึ่งรับรองถูกต้องโดยหน่วยงานซึ่งมีอำนาจของรัฐ ที่มีการรับบุตรบุญธรรมว่าได้ทำตามอนุสัญญา จะได้รับการรับรองโดยผลของกฎหมายในรัฐคู่สัญญาอื่น
- 5.2 กรณีที่การรับบุตรบุญธรรมมีผลให้ความสัมพันธ์ทางกฎหมายระหว่างเด็กกับบิดามารดาผู้ให้กำเนิดที่มีอยู่ก่อนสิ้นสุด (ในรัฐกำเนิด) ให้เด็กได้รับบรรดาสีทธิในรัฐผู้รับ และในรัฐคู่สัญญาใดๆ ซึ่งรับรองการรับบุตรบุญธรรมในรัฐนั้นๆ
- 5.3 กรณีที่การรับบุตรบุญธรรมซึ่งอนุญาตในรัฐกำเนิดไม่มีผลให้ความสัมพันธ์ทางกฎหมายระหว่างบิดามารดาผู้ให้กำเนิด และเด็กซึ่งมีอยู่ก่อนสิ้นสุด การดังกล่าวอาจถูกเปลี่ยนเป็นการรับบุตรบุญธรรมที่มีผลให้ความสัมพันธ์ดังกล่าวสิ้นสุดได้ ถ้ากฎหมายของรัฐผู้รับยอมรับ และถ้าผู้มีอำนาจให้ความยินยอมได้ให้ความยินยอมไว้โดยได้รับแจ้งตามควรถึงผลของความยินยอม

6. ความต้องการรู้ชาติกำเนิดของตน (identity) การติดตามประวัติครอบครัวเดิม (root)

ให้หน่วยงานที่มีอำนาจของรัฐคู่สัญญาเก็บรักษาข้อมูลเกี่ยวกับชาติกำเนิดของเด็ก โดยเฉพาะข้อมูลเกี่ยวกับบิดามารดาเด็กตลอดจนประวัติทางการแพทย์ของเด็ก แต่การเปิดเผยให้เด็กหรือผู้แทนของเด็กได้ทราบถึงข้อมูลให้อยู่ภายใต้การแนะนำที่เหมาะสมและขอบเขตที่กฎหมายของรัฐนั้นอนุญาต

แนวทางปฏิบัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของอนุสัญญา

- (1) ส่งเสริมให้มีการรับบุตรบุญธรรมในประเทศ

(2) การออกหนังสือรับรองการรับบุตรบุญธรรมของประเทศไทยโดยหน่วยงานที่มีอำนาจ คือ กรมกิจการเด็กและเยาวชนว่า การรับบุตรบุญธรรมได้ดำเนินการตามอนุสัญญา (สำหรับการรับบุตรบุญธรรมในทุกกรณี) ซึ่งจะได้รับการรับรองโดยผลของกฎหมายในรัฐคู่สัญญา

(3) การปฏิบัติไม่ให้มีการติดต่อระหว่างผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมกับบิดามารดาของเด็ก หรือบุคคลอื่นใดซึ่งดูแลเด็กอยู่จนกว่าหน่วยงานที่มีอำนาจ (กรมกิจการเด็กและเยาวชน) ได้พิจารณาแล้วว่าเด็กนั้นสามารถรับเป็นบุตรบุญธรรมได้ เว้นแต่การรับบุตรบุญธรรมเกิดขึ้นภายในครอบครัว

(4) การเก็บรักษาประวัติครอบครัวเดิมของเด็ก และการเปิดเผยประวัติครอบครัวเดิม โดยเฉพาะการเปิดเผยประวัติครอบครัวเดิมของเด็กเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องดำเนินการด้วยความระมัดระวังและรอบคอบอย่างยิ่ง โดยกรมกิจการเด็กและเยาวชนมีนโยบายให้เปิดเผยได้เมื่อได้รับความเห็นชอบจากผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ได้แก่ เด็กที่เป็นบุตรบุญธรรม บิดามารดาที่แท้จริง และบิดามารดาบุญธรรม จึงมีความจำเป็นต้องชักชวนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ องค์การสวัสดิภาพเด็ก 4 แห่ง สถานสงเคราะห์เด็ก และศูนย์อำนวยการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ให้ปฏิบัติตามนโยบายดังกล่าว

(5) การปฏิบัติที่ต้องไม่มีผู้ใดได้รับประโยชน์ทางการเงิน หรือประโยชน์อื่นจากกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับ การรับบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ เฉพาะค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่าย รวมทั้งค่าธรรมเนียมทางวิชาชีพตามสมควรของบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับการรับบุตรบุญธรรมเท่านั้น ที่อาจจะเรียกเก็บหรือชำระได้

(6) ชักชวนให้ความรู้เกี่ยวกับอนุสัญญาแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด หน่วยงานในสังกัดกรมกิจการเด็กและเยาวชน และองค์การสวัสดิภาพเด็ก 4 แห่ง ที่กรมกิจการเด็กและเยาวชนอนุญาตให้ดำเนินการเรื่องการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (มูลนิธิสงเคราะห์เด็กของสภากาชาดไทย มูลนิธิมิตรมวลเด็ก สหทัยมูลนิธิ และมูลนิธิสงเคราะห์เด็ก พัทยา)

(7) จัดพิมพ์เอกสารเผยแพร่อนุสัญญาทั้งฉบับภาษาไทยและภาษาอังกฤษ และประชาสัมพันธ์ทางสื่อมวลชนให้สาธารณะได้ทราบต่อไป

Hague Convention on the Protection of Children and Cooperation in
Respect of Intercountry Adoption
อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองเด็กและความร่วมมือใน
การรับรองบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ

The States signatory to the present Convention,	รัฐซึ่งร่วมลงนามทำอนุสัญญา
Recognizing that the child, for the full and harmonious development of his or her personality, should grow up in a family environment, in an atmosphere of happiness, love and understanding,	รับรองว่า เพื่อการพัฒนาบุคลิกภาพของตนอย่างเต็มที่และเพียบพร้อม เด็กควรเติบโตในแวดวงครอบครัว ในบรรยากาศแห่งความสุข ความรัก และความเข้าใจ
Recalling that each State should take, as a matter of priority, appropriate measures to enable the child to remain in the care of his or her family of origin,	ระลึกว่า แต่ละรัฐควรถือเป็นความสำคัญลำดับแรก ที่จะดำเนินมาตรการเพื่อให้เด็กสามารถอยู่ภายใต้การดูแลจากครอบครัวกำเนิดของตน
Recognizing that intercountry adoption may offer the advantage of a permanent family to a child for whom a suitable family cannot be found in his or her State of origin,	รับรองว่า การรับบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ อาจอำนวยความสะดวกด้านครอบครัวถาวรแก่เด็ก ซึ่งไม่อาจหาครอบครัวที่เหมาะสมในรัฐกำเนิดของตน
Convinced of the necessity to take measures to ensure that intercountry adoptions are made in the best interests of the child and with respect for his or her fundamental rights, and to prevent the abduction, the sale of, or traffic in children,	เชื่อมั่น ในความจำเป็นต้องดำเนินมาตรการเพื่อให้มั่นใจว่า การรับบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ มีขึ้นเพื่อประโยชน์สูงสุดของเด็ก และด้วยความเคารพต่อสิทธิขั้นมูลฐานของเขา และเพื่อป้องกันการลักพา การขายหรือการค้าเด็ก
Desiring to establish common provisions to this effect, taking into account the principles set forth in international instruments, in particular the <i>United Nations Convention on the Rights of the Child</i> , of 20 November 1989, and the United Nations Declaration on Social and Legal Principles relating to the Protection and	ปรารถนา ที่จะก่อตั้งบทบัญญัติร่วมกันเพื่อบรรลุผลเช่นนี้ โดยคำนึงถึงหลักการที่ระบุในตราสารระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิเด็ก เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 1989 และปฏิญญาสหประชาชาติว่าด้วยหลักการทางสังคมและทางกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองและ

Welfare of Children, with Special Reference to Foster Placement and Adoption Nationally and Internationally (General Assembly Resolution 41/85, of 3 December 1986), <i>Have agreed upon the following provisions.</i>	สวัสดิภาพของเด็ก โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับการจัดหาครอบครัวอุปถัมภ์ และการรับบุตรบุญธรรมภายในประเทศ และระหว่างประเทศ (มติสมัชชาที่ 41/85 เมื่อวันที่ 3 ธันวาคม 1986) ตกลงรับบทบัญญัติดังต่อไปนี้
CHAPTER I - SCOPE OF THE CONVENTION	หมวด 1 - ขอบเขตของอนุสัญญา
Article 1	ข้อ 1
The objects of the present Convention are -	วัตถุประสงค์ของอนุสัญญานี้ ได้แก่
(a) to establish safeguards to ensure that intercountry adoptions take place in the best interests of the child and with respect for his or her fundamental rights as recognized in international law;	(ก) เพื่อก่อตั้งหลักประกันให้มั่นใจว่า การรับบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศมีขึ้นเพื่อประโยชน์สูงสุดของเด็ก และด้วยความเคารพต่อสิทธิขั้นมูลฐานของเขา ตามที่รับรองในกฎหมายระหว่างประเทศ
(b) to establish a system of cooperation amongst Contracting States to ensure that those safeguards are respected and thereby prevent the abduction, the sale of, or traffic in children;	(ข) เพื่อก่อตั้งระบบความร่วมมือระหว่างรัฐคู่สัญญา เพื่อให้มั่นใจว่าหลักประกันเหล่านั้นได้รับการเคารพ และเป็นการป้องกันการลักพา การขายหรือการค้าเด็ก
(c) to secure the recognition in Contracting States of adoptions made in accordance with the Convention.	(ค) เพื่อประกันการรับรองการรับบุตรบุญธรรมซึ่งทำตามอนุสัญญานี้
Article 2	ข้อ 2
(1) The Convention shall apply where a child habitually resident in one Contracting State ("the State of origin") has been, is being, or is to be moved to another Contracting State ("the receiving State") either after his or her adoption in the State of origin by spouses or a person habitually resident in the receiving State, or for the purposes of such an adoption in the receiving State or in the State of origin.	(1) อนุสัญญานี้ใช้กับกรณีซึ่งเด็กมีถิ่นที่อยู่ปกติในรัฐคู่สัญญาหนึ่ง (รัฐกำเนิด) ได้ถูก กำลังถูกหรือกำลังจะถูกนำไปยังอีกรัฐคู่สัญญาหนึ่ง (รัฐผู้รับ) ไม่ว่าหลังการรับบุตรบุญธรรมในรัฐกำเนิด โดยคู่สมรสหรือบุคคลซึ่งมีถิ่นที่อยู่ปกติในรัฐผู้รับหรือเพื่อความมุ่งหมายของการรับบุตรบุญธรรมเช่นนั้น ในรัฐผู้รับหรือในรัฐกำเนิด

(2) The Convention covers only adoptions which create a permanent parent-child relationship.	(2) อนุสัญญานี้ครอบคลุมการรับบุตรบุญธรรมซึ่งก่อให้เกิดความสัมพันธ์ถาวรระหว่างบิดามารดากับเด็กเท่านั้น
Article 3	ข้อ 3
The Convention ceases to apply if the agreements mentioned in Article 17, sub-paragraph c, have not been given before the child attains the age of eighteen years.	อนุสัญญานี้ยุติการใช้ หากไม่ได้ให้ความตกลงดังระบุในข้อ 17 อนุ ค. ก่อนเด็กมีอายุสิบแปดปี
CHAPTER II - REQUIREMENTS FOR INTERCOUNTRY ADOPTIONS	หมวด 2 - เงื่อนไขสำหรับการรับบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ
Article 4	ข้อ 4
An adoption within the scope of the Convention shall take place only if the competent authorities of the State of origin	การรับบุตรบุญธรรมภายในขอบเขตของอนุสัญญานี้ เกิดขึ้นเฉพาะเมื่อหน่วยงานที่มีอำนาจของรัฐกำเนิด
(a) have established that the child is adoptable;	(ก) ได้พิจารณาแล้วว่า เด็กนั้นสามารถรับเป็นบุตรบุญธรรมได้
(b) have determined, after possibilities for placement of the child within the State of origin have been given due consideration, that an intercountry adoption is in the child's best interests;	(ข) ได้พิจารณา หลังจากการพิจารณาตามควรถึงความเป็นไปได้ในการจัดหาการดูแลให้เด็กภายในรัฐกำเนิดแล้ว ว่าการรับบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศเป็นประโยชน์สูงสุดแก่เด็ก
(c) have ensured that	(ค) ได้แน่ใจแล้วว่า
(1) the person, institutions and authorities whose consent is necessary for adoption, have been counselled as may be necessary and duly informed of the effects of their consent, in particular whether or not an adoption will result in the termination of the legal relationship between the child and his or her family of origin,	(1) บุคคล สถาบัน และหน่วยงานซึ่งจำเป็นต้องให้ความยินยอมในการรับบุตรบุญธรรม ได้รับการปรึกษาแนะนำตามที่อาจจำเป็น และได้รับแจ้งตามควรถึงผลของความยินยอมโดยเฉพาะเกี่ยวกับการรับบุตรบุญธรรมจะมีผลเป็นการทำให้ความสัมพันธ์ทางกฎหมายระหว่างเด็กกับครอบครัวกำเนิดของตนสิ้นสุดหรือไม่

(2) such persons, institutions and authorities have given their consent freely, in the required legal form, and expressed or evidenced in writing,	(2) บุคคล สถาบัน และหน่วยงานดังกล่าว ได้ให้ความยินยอมโดยอิสระ ตามแบบที่กฎหมายกำหนด และแสดงออกหรือมีหลักฐานเป็นลายลักษณ์อักษร
(3) the consents have not been induced by payment or compensation of any kind and have not been withdrawn, and	(3) ความยินยอมมิได้ถูกชักจูงโดยค่าจ้างหรือการตอบแทนไม่ว่าชนิดใด และไม่มีการเพิกถอนและ
(4) the consent of the mother, where required, has been given only after the birth of the child; and	(4) ความยินยอมของมารดาในกรณีที่จำเป็นต้องให้ไว้ภายหลังจากการเกิดของเด็กเท่านั้นและ
(d) have ensured, having regard to the age and degree of maturity of the child, that	(ง) ได้แน่ใจแล้ว โดยคำนึงถึงอายุ และระดับวุฒิภาวะของเด็ก ว่า
(1) he or she has been counselled and duly informed of the effects of the adoption and of his or her consent to the adoption, where such consent is required,	(1) เขาได้รับการปรึกษาแนะนำ และได้รับแจ้งตามควรถึงผลของการรับบุตรบุญธรรม และผลของการให้ความยินยอมต่อการรับบุตรบุญธรรมในกรณีที่ต้องมีความยินยอมเช่นนั้น
(2) consideration has been given to the child's wishes and opinions,	(2) ได้มีการคำนึงถึงความประสงค์ และความเห็นของเด็กแล้ว
(3) the child's consent to the adoption, where such consent is required, has been given freely, in the required legal form, and expressed or evidenced in writing, and	(3) ความยินยอมของเด็ก ในกรณีที่ต้องมีความยินยอมเช่นนั้น ได้ให้อย่างอิสระ ตามแบบที่กฎหมายกำหนด และแสดงออกหรือมีหลักฐานเป็นลายลักษณ์อักษร และ
(4) such consent has not been induced by payment or compensation of any kind.	(4) ความยินยอมเช่นนั้นไม่ได้ถูกชักจูงโดยค่าจ้างหรือการตอบแทนไม่ว่าชนิดใด
Article 5	ข้อ 5
An adoption within the scope of the Convention shall take place only if the competent authorities of the receiving State	การรับบุตรบุญธรรมภายในขอบเขตของอนุสัญญาฉบับนี้ เกิดขึ้นเฉพาะเมื่อหน่วยงานของรัฐผู้รับ

(a) have determined that the prospective adoptive parents are eligible and suited to adopt;	(ก) ได้พิจารณาแล้วว่า บิดามารดาผู้ขอรับบุตรบุญธรรมมีคุณสมบัติและเหมาะสมที่จะรับบุตรบุญธรรมได้
(b) have ensured that the prospective adoptive parents have been counselled as may be necessary; and	(ข) ได้แน่ใจแล้วว่าบิดามารดาผู้ขอรับบุตรบุญธรรมได้รับการปรึกษาแนะนำตามที่จำเป็นแล้วและ
(c) have determined that the child is or will be authorized to enter and reside permanently in that State.	(ค) ได้พิจารณาแล้วว่า เด็กได้รับอนุญาตให้เข้าไปและพำนักเป็นการถาวรในรัฐนั้น
CHAPTER III - CENTRAL AUTHORITIES AND ACCREDITED BODIES	หมวด 3 - สำนักงานกลางและหน่วยงานซึ่งได้รับอนุญาต
Article 6	ข้อ 6
(1) A Contracting State shall designate a Central Authority to discharge the duties which are imposed by the Convention upon such authorities.	(1) รัฐคู่สัญญาจะตั้งสำนักงานกลางเพื่อทำหน้าที่ซึ่งกำหนดโดยอนุสัญญานี้ว่าเป็นของสำนักงานดังกล่าว
(2) Federal States, States with more than one system of law or States having autonomous territorial units shall be free to appoint more than one Central Authority and to specify the territorial or personal extent of their functions. Where a State has appointed more than one Central Authority, it shall designate the Central Authority to which any communication may be addressed for transmission to the appropriate Central Authority within that State	(2) สหรัฐ ซึ่งมีมากกว่าหนึ่งระบบกฎหมายหรือรัฐซึ่งมีหน่วยดินแดนเป็นอิสระ ย่อมตั้งสำนักงานมากกว่าหนึ่งได้ และระบุขอบเขตเกี่ยวกับดินแดนหรือบุคคลของภารกิจที่มอบได้อย่างเสรี ในกรณีที่รัฐตั้งสำนักงานกลางมากกว่าหนึ่ง ให้ระบุที่อยู่ของสำนักงานกลางรับแจ้งการติดต่อซึ่งจะสื่อสารไปยังสำนักงานกลางอื่นภายในรัฐนั้นได้
Article 7	ข้อ 7
(1) Central Authorities shall co-operate with each other and promote cooperation amongst the competent authorities in their States to protect children and to achieve the other objects of the Convention.	(1) แต่ละสำนักงานกลางจะร่วมมือกัน และส่งเสริมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่มีอำนาจในรัฐของตน เพื่อคุ้มครองเด็กและบรรลุวัตถุประสงค์อื่นแห่งอนุสัญญานี้

(2) They shall take directly all appropriate measures to -	(2) สำนักงานเหล่านั้นจะดำเนินการมาตรการโดยตรงอันเหมาะสมทั้งปวงเพื่อ
(a) provide information as to the laws of their States concerning adoption and other general information, such as statistics and standard forms;	(ก) จัดข้อมูลทางกฎหมายต่างๆ ของรัฐตนเกี่ยวกับการรับบุตรบุญธรรม และข้อมูลทั่วไปอื่น เช่น ข้อมูลสถิติและแบบมาตรฐานต่างๆ
(b) keep one another informed about the operation of the Convention and, as far as possible, eliminate any obstacles to its application.	(ข) แจ้งแก่กันถึงปฏิบัติการตามอนุสัญญา และขจัดอุปสรรคต่อการใช้ออนุสัญญาให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้
Article 8	ข้อ 8
Central Authorities shall take, directly or through public authorities, all appropriate measures to prevent improper financial or other gain in connection with an adoption and to deter all practices contrary to the objects of the Convention.	สำนักงานกลางจะดำเนินการมาตรการอันเหมาะสมทั้งปวง โดยตรงหรือโดยผ่านหน่วยงานสาธารณะที่จะป้องกันการได้ประโยชน์ทางการเงินหรืออย่างอื่นอันมิชอบเกี่ยวเนื่องกับการรับบุตรบุญธรรม และที่ยะยับยั้งการปฏิบัติทั้งปวงซึ่งแย้งกับวัตถุประสงค์แห่งอนุสัญญานี้
Article 9	ข้อ 9
Central Authorities shall take, directly or through public authorities or other bodies duly accredited in their State, all appropriate measures, in particular to -	สำนักงานกลางจะดำเนินการมาตรการอันเหมาะสมทั้งปวง โดยตรงหรือโดยผ่านหน่วยงานสาธารณะหรือหน่วยงานอื่นซึ่งได้รับอนุญาตถูกต้องในรัฐของตน โดยเฉพาะเพื่อ
(a) facilitate, follow and expedite proceedings with a view to obtaining the adoption;	(ก) ให้ความสะดวก ติดตาม และเร่งรัดกระบวนการต่างๆ เพื่อให้ได้รับบุตรบุญธรรม
(b) promote the development of adoption counselling and post-adoption services in their States;	(ข) ส่งเสริมการพัฒนาบริการให้คำปรึกษาแนะนำการรับบุตรบุญธรรม และบริการหลังการรับบุตรบุญธรรมภายในรัฐของตน
(c) provide each other with general evaluation reports about experience with intercountry adoption;	(ค) จัดรายงานการประเมินผลโดยทั่วไป เกี่ยวกับประสบการณ์การรับบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศให้แก่กัน

(d) reply, in so far as is permitted by the law of their State, to justified requests from other Central Authorities or public authorities for information about a particular adoption situation.	(ง) ตอบเท่าที่กฎหมายของรัฐตนอนุญาต คำร้องขอที่สมควรจากสำนักงานกลางหรือหน่วยงานสาธารณะอื่น เพื่อข้อมูลเกี่ยวกับ ภาวะการรับบุตรบุญธรรมเฉพาะราย
Article 10	ข้อ 10
Accreditation shall only be granted to and maintained by bodies demonstrating their competence to carry out properly the tasks with which they may be entrusted.	การอนุญาตจะให้แก่และต่อหน่วยงานซึ่งแสดง ว่าสามารถปฏิบัติงานซึ่งได้รับมอบหมายได้ อย่างถูกต้องเหมาะสม
Article 11	ข้อ 11
An accredited body shall	หน่วยงานซึ่งได้รับอนุญาตจะ
(a) pursue only non-profit objectives according to such conditions and within such limits as may be established by the competent authorities of the State of accreditation;	(ก) ดำเนินตามวัตถุประสงค์ไม่แสวงกำไร ตาม สภาพและภายในขีดจำกัดเช่นที่ตั้งขึ้นโดย หน่วยงานที่มีอำนาจของรัฐซึ่งให้การอนุญาต
(b) be directed and staffed by persons qualified by their ethical standards and by training or experience to work in the field of intercountry adoption; and	(ข) อำนวยการและประจำโดยบุคคลซึ่งมี คุณวุฒิตามมาตรฐานจริยธรรมและโดยการฝึก อบรมหรือประสบการณ์ที่จะทำงานด้านการรับ บุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ และ
(c) be subject to supervision by competent authorities of that State as to its composition, operation and financial situation.	(ค) อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานที่มี อำนาจของรัฐนั้น เกี่ยวกับองค์ประกอบ การ ปฏิบัติงานและภาวะทางการเงิน
Article 12	ข้อ 12
A body accredited in one Contracting State may act in another Contracting State only if the competent authorities of both States have authorized it to do so.	หน่วยงานซึ่งได้รับอนุญาตในรัฐคู่สัญญาหนึ่ง อาจทำการในอีกรัฐคู่สัญญาหนึ่ง เฉพาะเมื่อ หน่วยงานที่มีอำนาจของทั้งสองรัฐได้อนุญาต ให้ทำเช่นนั้นได้

Article 13	ข้อ 13
The designation of the Central Authorities and, where appropriate, the extent of their functions, as well as the names and addresses of the accredited bodies shall be communicated by each Contracting State to the Permanent Bureau of the Hague Conference on Private International Law.	แต่ละรัฐคู่สัญญาจะแจ้งการตั้งสำนักงานกลางและในกรณีที่เหมาะสม ขอบเขตภารกิจตลอดจนชื่อและที่อยู่ของหน่วยงานซึ่งได้รับอนุญาตไปยังสำนักงานประจำที่ประชุมกรุงเฮกกว่าด้วยกฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีบุคคล
CHAPTER IV - PROCEDURAL REQUIREMENTS IN INTERCOUNTRY ADOPTION	หมวด 4 - เงื่อนไขการพิจารณาในการรับบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ
Article 14	ข้อ 14
Persons habitually resident in a Contracting State, who wish to adopt a child habitually resident in another Contracting State, shall apply to the Central Authority in the State of their habitual residence.	บุคคลซึ่งมีถิ่นที่อยู่ปกติในรัฐคู่สัญญาผู้ประสงค์จะรับบุตรบุญธรรมเด็กซึ่งมีถิ่นที่อยู่ในอีกรัฐคู่สัญญาหนึ่ง ให้ขอต่อสำนักงานกลางในรัฐซึ่งตนมีถิ่นที่อยู่ปกติ
Article 15	ข้อ 15
(1) If the Central Authority of the receiving State is satisfied that the applicants are eligible and suited to adopt, it shall prepare a report including information about their identity, eligibility and suitability to adopt, background, family and medical history, social environment, reasons for adoption, ability to undertake an intercountry adoption, as well as the characteristics of the children for whom they would be qualified to care	(1) หากสำนักงานกลางของรัฐผู้รับพอใจว่าผู้ขอมีคุณสมบัติและเหมาะสมที่จะรับบุตรบุญธรรมให้จัดทำรายงาน รวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับบุคลิกภาพ คุณสมบัติ และความเหมาะสมที่จะรับบุตรบุญธรรม ภูมิหลัง ประวัติครอบครัวและทางการแพทย์ สถานะทางสังคม เหตุผลที่ขอรับบุตรบุญธรรม ความสามารถที่จะรับบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ ตลอดจนลักษณะของเด็กซึ่งเหมาะสมที่จะเลี้ยงดูได้
(2) It shall transmit the report to the Central Authority of the State of origin.	(2) ให้ส่งรายงานไปยังสำนักงานกลางของรัฐกำเนิด

Article 16	ข้อ 16
(1) If the Central Authority of the State of origin is satisfied that the child is adoptable, it shall	(1) หากสำนักงานกลางของรัฐกำเนิดพอใจว่าเด็กนั้นอาจรับเป็นบุตรบุญธรรมได้ ให้
(a) prepare a report including information about his or her identity, adoptability, background, social environment, family history, medical history including that of the child's family, and any special needs of the child;	(ก) จัดทำรายงาน รวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับรูป ลักษณะ การรับเป็นบุตรบุญธรรมได้ ภูมิหลัง สภาพแวดล้อมทางสังคม ประวัติครอบครัว ประวัติทางการแพทย์รวมทั้งของครอบครัวเด็ก และความจำเป็นพิเศษของเด็ก
(b) give due consideration to the child's upbringing and to his or her ethnic, religious and cultural background;	(ข) ให้การพิจารณาตามควรแก่การที่เด็กได้รับ การเลี้ยงดูมา และแก่ภูมิหลังทางชาติพันธุ์ ศาสนา และวัฒนธรรมของเด็ก
(c) ensure that consents have been obtained in accordance with Article 4; and	(ค) จัดให้ได้ความยินยอมตามความในข้อ 4 และ
(d) determine, on the basis in particular of the reports relating to the child and the prospective adoptive parents, whether envisaged placement is in the best interests of the child.	(ง) กำหนด โดยอาศัยพื้นฐานโดยเฉพาะตาม รายงานเกี่ยวกับเด็กและบิดามารดาผู้ขอรับ บุตรบุญธรรม ว่าการจัดให้เด็กอยู่ในความดูแล ที่ตั้งใจนั้น เป็นประโยชน์สูงสุดแก่เด็กหรือไม่
(2) It shall transmit to the Central Authority of the receiving State its report on the child, proof that the necessary consents have been obtained and the reasons for its determination on the placement, taking care not to reveal the identity of the mother and the father if, in the State of origin, these identities may not be disclosed.	(2) ให้ส่งรายงานเกี่ยวกับเด็ก หลักฐานว่า ได้รับความยินยอมที่จำเป็น และเหตุผลที่ จัดให้เด็กอยู่ในความดูแลได้ ไปยังสำนักงาน กลางของรัฐผู้รับ โดยระวังมิให้มีการเปิดเผยตัว มารดาและบิดาหากการเปิดเผยเช่นนี้ไม่อาจ ทำได้ในรัฐกำเนิด
Article 17	ข้อ 17
Any decision in the State of origin that a child should be entrusted to prospective adoptive parents may only be made if -	การวินิจฉัยในรัฐกำเนิดว่าเด็กควรถูกมอบแก่ บิดามารดาผู้ขอรับบุตรบุญธรรม อาจทำได้ต่อเมื่อ

(a) the Central Authority of that State has ensured that the prospective adoptive parents agree;	(ก) สำนักงานกลางของรัฐนั้นได้แน่ใจว่า บิดามารดาผู้ขอรับบุตรบุญธรรมตกลงแล้ว
(b) the Central Authorities of receiving States has approved such decision, where such approval is required by the law of that State or by the Central Authority of the State of origin;	(ข) สำนักงานกลางของรัฐผู้รับได้เห็นชอบกับการวินิจฉัยนั้น ในกรณี que การเห็นชอบจะต้องมีตามกฎหมายของรัฐนั้น หรือตามที่สำนักงานกลางของรัฐกำหนดต้องการ
(c) the Central Authorities of both States have agreed that the adoption may proceed; and	(ค) สำนักงานกลางของทั้งสองรัฐได้ตกลงกันแล้วว่าให้ดำเนินการรับบุตรบุญธรรมต่อไป และ
(d) it has been determined, in accordance with Article 5, that the prospective adoptive parents are eligible and suited to adopt and that the child is or will be authorized to enter and reside permanently in the receiving State.	(ง) ได้มีการกำหนดตามความในข้อ 5 แล้วว่า บิดามารดาผู้ขอรับบุตรบุญธรรมมีคุณสมบัติและเหมาะสมที่จะรับบุตรบุญธรรม และว่าเด็กได้รับหรือจะได้รับอนุญาตให้เข้าไปและพำนักเป็นการถาวรในรัฐผู้รับ
Article 18	ข้อ 18
The Central Authorities of both States shall take all necessary steps to obtain permission for the child to leave the State of origin and to enter and reside permanently in the receiving State.	สำนักงานกลางของทั้งสองรัฐจะดำเนินการตามขั้นตอนที่จำเป็นเพื่อเด็กได้รับอนุญาตให้ออกจากรัฐกำเนิด และให้เข้าไปและพำนักเป็นการถาวรในรัฐผู้รับ
Article 19	ข้อ 19
(1) The transfer of the child to the receiving State may only be carried out if the requirements of Article 17 have been satisfied.	(1) การพาเด็กไปยังรัฐผู้รับจะดำเนินการได้ต่อเมื่อเงื่อนไขตามข้อ 17 ได้ปฏิบัติตามแล้ว
(2) The Central Authorities of both States shall ensure that this transfer takes place in secure and appropriate circumstances and, if possible, in the company of the adoptive or prospective adoptive parents.	(2) สำนักงานกลางของทั้งสองรัฐจะให้มั่นใจว่าการพาไปนี้เกิดขึ้นในพฤติการณ์ที่ปลอดภัยและเหมาะสม และหากเป็นไปได้ โดยการร่วมด้วยของบิดามารดาผู้รับหรือผู้ขอรับบุตรบุญธรรม

(3) If the transfer of the child does not take place, the reports referred to in Articles 15 and 16 are to be sent back to the authorities who forwarded them.	(3) หากการพาเด็กไปไม่เกิดขึ้น ให้ส่งรายงานซึ่งระบุถึงในข้อ 15 และ 16 คืนแก่สำนักงาน ซึ่งเป็นผู้ส่งไป
Article 20	ข้อ 20
The Central Authorities shall keep each other informed about the adoption process and the measures taken to complete it, as well as about the progress of the placement if a probationary period is required.	สำนักงานกลางจะแจ้งแก่กันให้ทราบ กระบวนการรับบุตรบุญธรรม และมาตรการซึ่งดำเนินไปเพื่อให้การนั้นเสร็จสิ้น ตลอดจนความก้าวหน้าของการจัดเด็กให้อยู่ในความดูแล หากจำเป็นต้องมีระยะเวลาทดลองเลี้ยงดู
Article 21	ข้อ 21
(1) Where the adoption is to take place after the transfer of the child to the receiving State and it appears to the Central Authority of that State and the continued placement of the child with the prospective adoptive parents is not in the child's best interests, such Central Authority shall take the measures necessary to protect the child, in particular	(1) ในกรณีที่การรับบุตรบุญธรรมจะเกิดขึ้นภายหลังการพาเด็กไปยังรัฐผู้รับ และปรากฏต่อสำนักงานกลางของรัฐนั้นว่า การจัดให้เด็กอยู่ในความดูแลของบิดามารดาผู้ขอรับบุตรบุญธรรมไม่เป็นประโยชน์สูงสุดแก่เด็ก ให้สำนักงานกลางนั้นใช้มาตรการที่จำเป็นเพื่อคุ้มครองเด็กโดยเฉพาะ
(a) to cause the child to be withdrawn from the prospective adoptive parents and to arrange temporary care;	(ก) ทำให้เด็กถูกนำมาจากบิดามารดาผู้ขอรับบุตรบุญธรรม และจัดให้มีการดูแลชั่วคราว
(b) in consultation with the Central Authority of the State of origin, to arrange without delay a new placement of the child with a view to adoption or, if this is not appropriate, to arrange alternative long-term care; an adoption shall not take place until the Central Authority of the State of origin has been duly informed concerning the new prospective adoptive parents;	(ข) โดยการหารือกับสำนักงานกลางของรัฐกำเนิด จัดโดยไม่ชักช้าให้เด็กได้รับการดูแลใหม่โดยมุ่งหมายเพื่อการรับบุตรบุญธรรม หรือหากไม่เหมาะสม จัดให้มีการดูแลระยะยาวแทน การรับบุตรบุญธรรมจะไม่เกิดขึ้นจนกว่าสำนักงานกลางของรัฐกำเนิดได้รับแจ้งตามควร เกี่ยวกับบิดามารดาผู้ขอรับบุตรบุญธรรมรายใหม่แล้ว
(c) as a last resort, to arrange the return of the child, if his or her interests so require.	(ค) ในฐานะที่เป็นมาตรการสุดท้าย จัดให้เด็กกลับ หากจำเป็นเพื่อประโยชน์ของเด็ก

(2) Having regard in particular to the age and degree of maturity of the child, he or she shall be consulted and, where appropriate, his or her consent obtained in relation to measures to be taken under this Article.	(2) โดยคำนึงโดยเฉพาะถึงอายุและระดับวุฒิภาวะของเด็ก ให้เขาได้รับการหารือ และในกรณีที่เหมาะสมให้เขาให้ความยินยอมเกี่ยวกับมาตรการที่จะใช้ตามข้อนี้
Article 22	ข้อ 22
(1) The functions of a Central Authority under this Chapter may be performed by public authorities or by bodies accredited under Chapter III, to the extent permitted by the law of its State.	(1) ภารกิจของสำนักงานกลางตามหมวดนี้ อาจปฏิบัติโดยหน่วยงานสาธารณะ หรือโดยหน่วยงานซึ่งได้รับอนุญาตตามหมวด 3 ภายในขอบเขตที่กฎหมายแห่งรัฐของตนอนุญาต
(2) Any Contracting State may declare to the depositary of the Convention that the functions of the Central Authority under Articles 15 to 21 may be performed in that State, to the extent permitted by the law and subject to the supervision of the competent authorities of that State, also by bodies or persons who -	(2) รัฐคู่สัญญาใดๆ อาจประกาศต่อผู้ดูแลอนุสัญญาเห็นว่า ภารกิจของสำนักงานกลางตามข้อ 15 ถึงข้อ 21 อาจปฏิบัติได้ภายในรัฐนั้นตามขอบเขตซึ่งกฎหมายอนุญาต และภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานที่มีอำนาจของรัฐนั้นและโดยหน่วยงานหรือบุคคลซึ่ง
(a) meet the requirements of integrity, professional competence, experience and accountability of that State; and	(ก) เข้าเงื่อนไขว่าด้วยความซื่อตรง คุณวุฒิ ประสิทธิภาพ และความรับผิดชอบทางวิชาชีพของรัฐนั้น และ
(b) are qualified by their ethical standards and by training or experience to work in the field of intercountry adoption.	(ข) มีคุณสมบัติตามมาตรฐานจริยธรรม และโดยการฝึกอบรมหรือประสบการณ์ที่จะทำงานในด้านการรับบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ
(3) A Contracting State which makes the declaration provided for in paragraph 2 shall keep the Permanent Bureau of the Hague Conference on Private International Law informed of the names and addresses of these bodies and persons.	(3) รัฐคู่สัญญาซึ่งทำคำประกาศตามวรรค 2 จะแจ้งให้สำนักงานประจำที่ประชุมกรง์เฮก ว่าด้วย กฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีบุคคลทราบชื่อและที่อยู่ของหน่วยงานและบุคคลเหล่านี้

(4) Any Contracting State may declare to the depositary of the Convention that adoptions of children habitually resident in its territory may only take place if the functions of the Central Authorities are performed in accordance with paragraph 1.	(4) รัฐคู่สัญญาใดๆ อาจประกาศต่อผู้ดูแลอนุสัญญานี้ ว่าการรับเด็กซึ่งมีถิ่นที่อยู่ปกติในดินแดนจะมีขึ้นได้เฉพาะเมื่อภารกิจของสำนักงานกลางได้ปฏิบัติสอดคล้องกับวรรค 1 เท่านั้น
(5) Notwithstanding any declaration made under paragraph 2, the reports provided for in Articles 15 and 16 shall, in every case, be prepared under the responsibility of the Central Authority or other authorities or bodies in accordance with paragraph 1.	(5) โดยไม่คำนึงถึงคำประกาศใดๆ ซึ่งทำตามวรรค 2 รายงานซึ่งระบุในข้อ 15 และ 16 จะต้องจัดทำภายใต้ความรับผิดชอบของสำนักงานกลางหรือหน่วยงานอื่นตามวรรค 1
CHAPTER V - RECOGNITION AND EFFECTS OF THE ADOPTION	หมวด 5 - การรับรองและผลของการรับบุตรบุญธรรม
Article 23	ข้อ 23
(1) An adoption certified by the competent authority of the State of the adoption as having been made in accordance with the Convention shall be recognized by operation of law in the other Contracting States. The certificate shall specify when and by whom the agreements under Article 17, sub-paragraph c, were given.	(1) การรับบุตรบุญธรรมซึ่งรับรองถูกต้องโดยหน่วยงานซึ่งมีอำนาจของรัฐที่มีการรับบุตรบุญธรรมว่าได้ทำตามอนุสัญญานี้ จะได้รับการรับรองโดยผลของกฎหมายในรัฐคู่สัญญาอื่น หนังสือรับรองจะระบุว่าความตกลงตามข้อ 17 อนุ ค. ได้ให้เมื่อใด และโดยผู้ใด
(2) Each Contracting State shall, at the time of signature, ratification, acceptance, approval or accession, notify the depositary of the Convention of the identity and the functions of the authority or the authorities which, in that State, are competent to make the certification. It shall also notify the depositary of any modification in the designation of these authorities.	(2) ณ เวลาลงนาม ให้สัตยาบัน ยอมรับ เห็นชอบ หรือภาคยานุวัติ แต่ละรัฐคู่สัญญาจะบอกกล่าวต่อผู้ดูแลอนุสัญญานี้ถึงชื่อและภารกิจของสำนักงานหรือหน่วยงานซึ่งมีอำนาจทำหนังสือรับรองในรัฐนั้น ทั้งจะแจ้งการเปลี่ยนแปลงในการตั้งหน่วยงานเหล่านี้ต่อผู้ดูแลด้วย

Article 24	ข้อ 24
The recognition of an adoption may be refused in a Contracting State only if the adoption is manifestly contrary to its public policy, taking into account the best interests of the child.	การรับรองการรับบุตรบุญธรรมอาจถูกปฏิเสธในรัฐคู่สัญญา หากการรับบุตรบุญธรรมนั้นขัดต่อนโยบายสาธารณะอย่างโจ่งแจ้ง โดยคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็ก
Article 25	ข้อ 25
Any Contracting State may declare to the depositary of the Convention that it will not be bound under this Convention to recognize adoptions made in accordance with an agreement concluded by application of Article 39, Paragraph 2.	รัฐคู่สัญญาใดๆ อาจประกาศต่อผู้ดูแลอนุสัญญานี้ว่าตนไม่ถูกผูกพันตามอนุสัญญานี้ให้ต้องรับรองการรับบุตรบุญธรรมซึ่งทำความตกลงซึ่งเกิดขึ้นโดยการใช้ข้อ 39 วรรค 2
Article 26	ข้อ 26
(1) The recognition of an adoption includes recognition of	(1) การรับรองการรับบุตรบุญธรรมรวมถึงการรับรอง
(a) the legal parent-child relationship between the child and his or her adoptive parents;	(ก) นิติสัมพันธ์ฉันบิดามารดาและบุตรระหว่างเด็กกับบิดามารดาผู้รับบุตรบุญธรรม
(b) parental responsibility of the adoptive parents for the child;	(ข) ความรับผิดชอบต่อเด็กเยี่ยงบิดามารดาของบิดามารดาผู้รับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม
(c) the termination of a preexisting legal relationship between the child and his or her mother and father, if the adoption has this effect in the Contracting State where it was made.	(ค) ความสิ้นสุดแห่งนิติสัมพันธ์ที่มีอยู่ก่อนระหว่างเด็กกับมารดาและบิดาของตน หากการรับบุตรบุญธรรมมีผลเช่นนี้ในรัฐคู่สัญญาที่มีการรับบุตรบุญธรรม
(2) In the case of an adoption having the effect of terminating a pre-existing legal parent-child relationship, the child shall enjoy in the receiving State, and in any other Contracting State where the adoption is recognized, rights equivalent to those resulting from adoptions having this effect in each such State.	(2) ในกรณีที่การรับบุตรบุญธรรมมีผลให้นิติสัมพันธ์ฉันบิดามารดาและบุตรที่มีอยู่ก่อนสิ้นสุดให้เด็กได้รับบรรดาสิทธิในรัฐผู้รับและในรัฐคู่สัญญาใดๆ ซึ่งรับรองการรับบุตรบุญธรรมเท่าเทียมกับที่เป็นผลจากการรับบุตรบุญธรรมในแต่ละรัฐดังกล่าว

(3) The preceding paragraphs shall not prejudice the application of any provision more favourable for the child, in force in the Contracting State which recognizes the adoption.	(3) ความในวรรคก่อนๆ ไม่ขัดขวางต่อการใช้บทบัญญัติใดๆ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อเด็กมากกว่าซึ่งมีผลอยู่ในรัฐคู่สัญญาซึ่งรับรองการรับบุตรบุญธรรม
Article 27	ข้อ 27
(1) Where an adoption granted in the State of origin does not have the effect of terminating a pre-existing legal parent-child relationship, it may, in the receiving State which recognizes the adoption under the Convention, be converted into an adoption having such an effect	(1) ในกรณีที่มีการรับบุตรบุญธรรมซึ่งอนุญาตในรัฐกำเนิดไม่มีผลให้นิติสัมพันธ์ฉันบิดามารดาและบุตรซึ่งมีอยู่ก่อนสิ้นสุด การดังกล่าวอาจถูกเปลี่ยนเป็นการรับบุตรบุญธรรม ซึ่งมีผลเช่นนั้นในรัฐผู้รับซึ่งรับรองการรับบุตรบุญธรรมตามอนุสัญญานี้ได้
(a) if the law of the receiving State so permits; and	(ก) หากกฎหมายของรัฐผู้รับยอมเช่นนั้น และ
(b) if the consents referred to in Article 4, sub-paragraphs <i>c</i> and <i>d</i> , have been or are given for the purpose of such an adoption.	(ข) หากความยินยอมซึ่งระบุในข้อ 4 อนุ ค. และ ง. ได้ให้ไว้แล้ว หรือได้ให้ต่อมาเพื่อความมุ่งหมายของการรับบุตรบุญธรรมนั้น
(2) Article 23 applies to the decision converting the adoption.	(2) ข้อ 23 ย่อมใช้กับการวินิจฉัยให้เปลี่ยนสถานะของการรับบุตรบุญธรรมด้วย
CHAPTER VI - GENERAL PROVISIONS	หมวด 6 - บทบัญญัติทั่วไป
Article 28	ข้อ 28
The Convention does not affect any law of a State of origin which requires that the adoption of a child habitually resident within that State take place in that State or which prohibits the child's placement in, or transfer to, the receiving State prior to adoption.	อนุสัญญานี้ไม่มีผลกระทบต่อกฎหมายใดๆ ของรัฐกำเนิดซึ่งกำหนดว่า การรับบุตรบุญธรรมเด็กซึ่งมีถิ่นที่อยู่ปกติภายในรัฐต้องทำในรัฐนั้น หรือซึ่งห้ามการจัดเด็กให้อยู่ในความดูแลในหรือพาเด็กไปยังรัฐผู้รับก่อนหน้าการรับบุตรบุญธรรม

Article 29	ข้อ 29
There shall be no contact between the prospective adoptive parents and the child's parents or any other person who has care of the child until the requirements of Article 4, sub-paragraphs a to c, and Article 5, sub-paragraph a, have been met, unless the adoption takes place within a family or unless the contact is in compliance with the conditions established by the competent authority of the State of origin.	ต้องไม่มีการติดต่อระหว่างบิดามารดาผู้ขอรับบุตรบุญธรรม กับบิดามารดาของเด็กหรือบุคคลอื่นใดซึ่งดูแลเด็กอยู่ จนกว่าได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขในข้อ 4 อนุ ก. ถึง ค. และข้อ 5 อนุ ก. แล้ว เว้นแต่การรับบุตรบุญธรรมเกิดขึ้นภายในครอบครัวหรือเว้นแต่การติดต่อนั้นสอดคล้องกับเงื่อนไขซึ่งกำหนดโดยหน่วยงานซึ่งมีอำนาจของรัฐกำเนิด
Article 30	ข้อ 30
(1) The competent authorities of a Contracting State shall ensure that information held by them concerning the child's origin, in particular information concerning the identity of his or her parents, as well as the medical history, is preserved.	(1) หน่วยงานซึ่งมีอำนาจของรัฐคู่สัญญาจะทำให้แน่ใจว่า ข้อมูลซึ่งตนได้รับเกี่ยวกับความเป็นมาของเด็ก โดยเฉพาะข้อมูลเกี่ยวกับตัวบิดามารดา ตลอดจนประวัติทางการแพทย์ของเขาได้รับการรักษาไว้
(2) They shall ensure that the child or his or her representative has access to such information, under appropriate guidance, in so far as is permitted by the law of that State.	(2) หน่วยงานดังกล่าวจะทำให้แน่ใจว่า เด็กหรือผู้แทนของเขาได้เข้าถึงข้อมูลเช่นนั้น โดยอยู่ภายใต้การแนะนำที่เหมาะสม ในขอบเขตที่กฎหมายของรัฐนั้นอนุญาต
Article 31	ข้อ 31
Without prejudice to Article 30, personal data gathered or transmitted under the Convention, especially data referred to in Articles 15 and 16, shall be used only for the purposes for which they were gathered or transmitted.	โดยไม่กระทบกระเทือนข้อ 30 ข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งได้มาหรือส่งไปตามอนุสัญญานี้ โดยเฉพาะข้อมูลซึ่งระบุถึงในข้อ 15 และข้อ 16 จะถูกใช้แต่เฉพาะเพื่อความมุ่งหมายตามที่ได้มาหรือส่งไปเท่านั้น

Article 32	ข้อ 32
(1) No one shall derive improper financial or other gain from an activity related to an intercountry adoption.	(1) ต้องไม่มีผู้ใดได้รับประโยชน์ทางการเงินหรือประโยชน์อื่นจากกิจกรรมซึ่งเกี่ยวเนื่องกับการรับบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ
(2) Only costs and expenses, including reasonable professional fees of persons involved in the adoption, may be charged or paid.	(2) เฉพาะค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่าย รวมทั้งค่าธรรมเนียมทางวิชาชีพตามสมควรของบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องในการรับบุตรบุญธรรมเท่านั้นที่อาจเรียกเก็บหรือชำระได้
(3) The directors, administrators and employees of bodies involved in an adoption shall not receive remuneration which is unreasonably high in relation to services rendered.	(3) ผู้อำนวยการ ผู้บริหาร และลูกจ้างของหน่วยงานซึ่งเกี่ยวข้องในการรับบุตรบุญธรรมจะไม่รับสินจ้างซึ่งสูงโดยไม่มีเหตุผลอันควรเกี่ยวกับบริการที่ให้
Article 33	ข้อ 33
A competent authority which finds that any provision of the Convention has not been respected or that there is a serious risk that it may not be respected, shall immediately inform the Central Authority of its State, This Central Authority shall be responsible for ensuring that appropriate measures are taken.	หน่วยงานซึ่งมีอำนาจของรัฐที่พบว่าบทบัญญัติใดของอนุสัญญานี้ไม่ได้รับการเคารพ หรือว่ามี การเกรงอย่างร้ายแรงว่าจะไม่ได้รับการเคารพ จะแจ้งต่อสำนักงานกลางของรัฐตนทันที สำนักงานกลางนี้จะรับผิดชอบเพื่อให้แน่ใจว่าจะมีการดำเนินการที่เหมาะสม
Article 34	ข้อ 34
If the competent authority of the State of destination of a document so requests, a translation certified as being in conformity with the original must be furnished. Unless otherwise provided, the costs of such translation are to be borne by the prospective adoptive parents.	หากหน่วยงานซึ่งมีอำนาจของรัฐปลายทางที่เอกสารส่งไปร้องขอ จะต้องจัดคำแปลซึ่งรับรองว่าถูกต้องตรงกับต้นฉบับให้ เว้นแต่จะกำหนดเป็นอย่างอื่น บิดามารดาผู้ขอรับบุตรบุญธรรมเป็นผู้รับภาระค่าธรรมเนียมการแปลนั้น
Article 35	ข้อ 35
The competent authorities of the Contracting States shall act expeditiously in the process of adoption.	หน่วยงานซึ่งมีอำนาจของรัฐคู่สัญญาจะปฏิบัติในการกระบวนกรรับบุตรบุญธรรมโดยไม่ชักช้า

Article 36	ข้อ 36
In relation to a State which has two or more systems of law with regard to adoption applicable in different territorial units -	สำหรับรัฐซึ่งมีสองระบบกฎหมายหรือกว่านั้น ใช้กับหน่วยดินแดนต่างๆ เกี่ยวกับการรับบุตรบุญธรรม
(a) any reference to habitual residence in that State shall be construed as referring to habitual residence in a territorial unit of that State;	(ก) การอ้างถึงถิ่นที่อยู่ปกติในรัฐนั้น ให้หมายถึงการอ้างถึงถิ่นที่อยู่ปกติในหน่วยดินแดนของรัฐนั้น
(b) any reference to the law of that State shall be construed as referring to the law in force in the relevant territorial unit;	(ข) การอ้างถึงกฎหมายของรัฐนั้น ให้หมายถึงการอ้างถึงกฎหมายซึ่งมีผลใช้อยู่ในหน่วยดินแดนที่เกี่ยวข้อง
(c) any reference to the competent authorities or to the public authorities of that State shall be construed as referring to those authorized to act in the relevant territorial unit;	(ค) การอ้างถึงหน่วยงานซึ่งมีอำนาจหรือหน่วยงานสาธารณะของรัฐนั้น ให้หมายถึงการอ้างถึงหน่วยงานซึ่งได้รับมอบอำนาจให้ทำการในหน่วยดินแดนที่เกี่ยวข้อง
(d) any reference to the accredited bodies of that State shall be construed as referring to bodies accredited in the relevant territorial unit;	(ง) การอ้างถึงหน่วยงานซึ่งได้รับอนุญาตของรัฐนั้น ให้หมายถึงการอ้างถึงหน่วยงานซึ่งได้รับอนุญาตในหน่วยดินแดนที่เกี่ยวข้อง
Article 37	ข้อ 37
In relation to a State which with regard to adoption has two or more systems of law applicable to different categories of persons, any reference to the law of that State shall be construed as referring to the legal system specified by the law of that State.	สำหรับรัฐซึ่งมีสองระบบกฎหมายหรือกว่านั้น เกี่ยวกับการรับบุตรบุญธรรมใช้กับบุคคลต่างประเภทกัน การอ้างถึงกฎหมายของรัฐนั้น ให้หมายถึงการอ้างถึงระบบกฎหมายซึ่งกำหนดโดยกฎหมายของรัฐนั้น
Article 38	ข้อ 38
A State within which different territorial units have their own rules of law in respect of adoption shall not be bound to apply the Convention where a State with a unified system of law would not be bound to do so.	รัฐซึ่งหน่วยดินแดนต่างๆ ของตนมีกฎเกณฑ์ทางกฎหมายเกี่ยวกับการรับบุตรบุญธรรมเอง ย่อมไม่ถูกผูกพันให้ต้องใช้อุญัตินี้ในกรณีที่รัฐซึ่งระบบกฎหมายเป็นเอกภาพไม่ถูกผูกพันให้ทำเช่นนั้น

Article 39	ข้อ 39
(1) The Convention does not affect any international instrument to which Contracting States are Parties and which contains provisions on matters governed by the Convention, unless a contrary declaration is made by the States Parties to such instrument.	(1) อนุสัญญานี้ไม่มีผลกระทบตราบทราสารระหว่างประเทศซึ่งรัฐคู่สัญญาเป็นภาคี และซึ่งมีบทบัญญัติเกี่ยวกับเรื่องซึ่งควบคุมโดยอนุสัญญานี้ เว้นแต่รัฐภาคีตราบทราสารระหว่างประเทศนั้นมีคำประกาศเป็นอย่างอื่น
(2) Any Contracting State may enter into agreements with one or more other Contracting States, with a view to improving the application of the Convention in their mutual relations. These agreements may derogate only from the provisions of Articles 165 to 16 and 18 to 21. The States which have concluded such an agreement shall transmit a copy to the depositary of the Convention.	(2) รัฐคู่สัญญาใดๆ อาจเข้าทำความตกลงกับรัฐคู่สัญญาอื่นรายเดียวหรือหลายราย เพื่อปรับปรุงการใช้สนธิสัญญานี้ในความสัมพันธ์ระหว่างกันความตกลงเหล่านี้ อาจแตกต่างไปได้โดยเฉพาะจากบทบัญญัติข้อ 14 ถึง 16 และ 18 ถึง 21 ให้รัฐซึ่งได้ทำความตกลงเช่นนั้นส่งสำเนาไปยังผู้ดูแลอนุสัญญานี้
Article 40	ข้อ 40
No reservation to the Convention shall be permitted.	การตั้งข้อสงวนอนุสัญญานี้ไม่อาจทำได้
Article 41	ข้อ 41
The Convention shall apply in every case where an application pursuant to Article 14 has been received after the Convention has entered into force in the receiving State and the State of origin.	อนุสัญญานี้ใช้กับทุกกรณีซึ่งคำขอตามข้อ 14 ได้มาถึงหลังจากอนุสัญญานี้มีผลบังคับในรัฐผู้รับและรัฐกำเนิด
Article 42	ข้อ 42
The Secretary General of the Hague Conference on Private International Law shall at regular intervals convene a Special Commission in order to review the practical operation of the Convention.	ให้เลขาธิการที่ประชุมกรุงเฮกกว่าด้วยกฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีบุคคลเรียกประชุมคณะกรรมการพิเศษตามปกติเป็นระยะๆ เพื่อพิจารณาการใช้สนธิสัญญานี้ในการปฏิบัติ

CHAPTER VII - FINAL CLAUSES	หมวด 7 - ความส่งท้าย
Article 43	ข้อ 43
(1) The Convention shall be open for signature by the States which were Members of the Hague Conference on Private International Law at the time of its Seventeenth Session and by the other States which participated in that Session.	(1) อนุสัญญานี้เปิดให้ลงนามโดยรัฐซึ่งเป็นสมาชิกที่ประชุมกรุงเฮกว่าด้วยกฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีบุคคล ณ สมัยประชุมที่สิบเจ็ด และโดยรัฐอื่นซึ่งเข้าร่วมการประชุมสมัยนั้น
(2) It shall be ratified, accepted or approved and the instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Ministry of Foreign Affairs of the Kingdom of the Netherlands, depositary of the Convention.	(2) อนุสัญญานี้อาจได้รับสัตยาบัน ยอมรับ หรือเห็นชอบ และให้ยื่นตราสารการให้สัตยาบันการยอมรับ หรือความเห็นชอบ ต่อกระทรวงการต่างประเทศแห่งราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์ ผู้ดูแลอนุสัญญานี้
Article 44	ข้อ 44
(1) Any other State may accede to the Convention after it has entered into force in accordance with Article 46, paragraph 1.	(1) รัฐอื่นใดอาจภาคยานุวัติอนุสัญญานี้หลังจากมีผลบังคับ โดยปฏิบัติตามข้อ 46 วรรค 1
(2) The instrument of accession shall be deposited with the depositary.	(2) ให้ยื่นตราสารการภาคยานุวัติแก่ผู้ดูแลอนุสัญญา
(3) Such accession shall have effect only as regards the relations between the acceding State and those Contracting States which have not raised an objection to its accession in the six months after the receipt of the notification referred to in sub-paragraph b of Article 48. Such an objection may also be raised by States at the time when they ratify, accept or approve the Convention after an accession. Any such objection shall be notified to the depositary.	(3) การภาคยานุวัติเช่นนั้นจะมีผลเฉพาะเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างรัฐซึ่งภาคยานุวัติกับรัฐคู่สัญญา ซึ่งไม่คัดค้านการภาคยานุวัตินั้น ภายในหกเดือนหลังจากได้รับการบอกกล่าวซึ่งกล่าวถึงในอนุ ข. ของข้อ 48 การคัดค้านดังกล่าวอาจทำได้โดยรัฐเมื่อให้สัตยาบัน ยินยอม หรือเห็นชอบ อนุสัญญาภายหลังการภาคยานุวัติ การคัดค้านใดๆ ดังกล่าวให้แจ้งต่อผู้ดูแลอนุสัญญา

Article 45	ข้อ 45
(1) If a State has two or more territorial units in which different systems of law are applicable in relation to matters dealt with in the Convention, it may at the time of signature, ratification, acceptance, approval or accession declare that this Convention shall extend to all its territorial units or only to one or more of them and may modify this declaration by submitting another declaration at any time	(1) ในกรณีที่รัฐมีสองหน่วยดินแดนหรือมากกว่านั้นซึ่งใช้ระบบกฎหมายต่างกันเกี่ยวกับเรื่องภายใต้อนุสัญญานี้ รัฐอาจประกาศ ณ เวลาที่มีการลงนามให้สัตยาบัน ยอมรับ เห็นชอบ หรือภาคยานุวัติว่าอนุสัญญานี้จะครอบคลุมทุกหน่วยดินแดน หรือเฉพาะหน่วยเดียว หรือหลายหน่วย และอาจเปลี่ยนคำประกาศนี้โดยการยื่นคำประกาศใหม่เมื่อใดก็ได้
(2) Any such declaration shall be notified to the depositary and shall state expressly the territorial units to which the Convention applies.	(2) ให้บอกกล่าวคำประกาศนั้นไปยังผู้ดูแลอนุสัญญา และระบุอย่างชัดเจนว่าอนุสัญญาใช้กับหน่วยดินแดนใด
(3) If a State makes no declaration under this Article, the Convention is to extend to all territorial units of that State.	(3) หากรัฐไม่ทำคำประกาศตามข้อนี้ อนุสัญญาย่อมมีผลครอบคลุมทุกหน่วยดินแดนของรัฐนั้น
Article 46	ข้อ 46
(1) The Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of three months after the deposit of the third instrument of ratification, acceptance or approval referred to in Article 43,	(1) อนุสัญญานี้มีผลบังคับใช้วันแรกของเดือนต่อจากระยะเวลาสามเดือนนับจากการมอบตราสารการให้สัตยาบัน การยอมรับ หรือความเห็นชอบ ฉบับที่สาม ดังระบุในข้อ 43
(2) Thereafter the Convention shall enter into force -	(2) ต่อจากนั้นอนุสัญญานี้จะมีผล
(a) for each State ratifying, accepting or approving it subsequently, or acceding to it, on the first day of the month following the expiration of three months after the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession;	(ก) สำหรับแต่ละรัฐซึ่งให้สัตยาบัน ยอมรับ หรือเห็นชอบอนุสัญญาภายหลัง หรือเข้าภาคยานุวัติ ในวันแรกของเดือนต่อจากระยะเวลาสามเดือนนับจากการมอบตราสารให้สัตยาบันการยอมรับ ความเห็นชอบ หรือการภาคยานุวัติ

(b) for a territorial unit to which the convention has been extended in conformity with Article 45, on the first day of the month following the expiration of three months after the notification referred to in that Article.	(ข) สำหรับหน่วยดินแดนซึ่งอนุสัญญานี้ครอบคลุมถึงตามข้อ 45 ในวันแรกของเดือนต่อจากระยะเวลาสามเดือนนับจากการบอกกล่าวดังระบุในข้อนั้น
Article 47	ข้อ 47
(1) A State Party to the convention may denounce it by a notification in writing addressed to the depositary.	(1) รัฐภาคีอนุสัญญานี้อาจบอกเลิก โดยการบอกกล่าวเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังผู้ดูแลอนุสัญญา
(2) The denunciation takes effect on the first day of the month following the expiration of twelve months after the notification is received by the depositary. Where a longer period for the denunciation to take effect is specified in the notification, the denunciation takes effect upon the expiration of such longer period after the notification is received by the depositary.	(2) การบอกเลิกมีผลในวันแรกของเดือนต่อจากระยะเวลาสิบสองเดือนนับแต่ผู้ดูแลอนุสัญญาได้รับคำบอกกล่าว ในกรณีที่ระบุระยะเวลาให้มีผลนานกว่านั้นในคำบอกกล่าว การบอกเลิกมีผลเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาที่นานกว่านั้นนับแต่ผู้ดูแลอนุสัญญาได้รับคำบอกกล่าว
Article 48	ข้อ 48
The depositary shall notify the States Members of the Hague Conference on Private International Law, the other States which participated in the Seventeenth Session and the States which have acceded in accordance with Article 44, of the following -	ให้ผู้ดูแลอนุสัญญาแจ้งรัฐสมาชิกที่ประชุมกรุงเฮกว่าด้วยกฎหมายระหว่างประเทศ แผนกคดีบุคคลรัฐอื่นซึ่งร่วมการประชุมสมัยที่สิบเจ็ด และรัฐซึ่งภาคยานุวัติตามข้อ 45 เกี่ยวกับกรณีดังต่อไปนี้
(a) the signatures, ratifications, acceptances and approvals referred to in Article 43;	(ก) การลงนาม การให้สัตยาบัน การยอมรับ และการให้ความเห็นชอบ ดังระบุในข้อ 44
(b) the accessions and objections raised to accessions referred to in Article 44;	(ข) การภาคยานุวัติและการคัดค้านการภาคยานุวัตีดังระบุในข้อ 44
(c) the date on which the Convention enters into force in accordance with Article 46;	(ค) วันซึ่งอนุสัญญามีผลบังคับ ตามข้อ 46

(d) the declarations and designations referred to in Articles 22, 23, 25 and 45;	(ง) การประกาศและการกำหนด ดังระบุในข้อ 22, 23 , 25 และ 45
(e) the agreements referred to in Article 39;	(จ) การตกลง ดังระบุในข้อ 39
(f) the denunciations referred to in Article 47; In witness whereof the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Convention. Done at The Hague, on the 29th day of May 1993 in the English and French languages, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Government of the Kingdom of the Netherlands, and of which a certified copy shall be sent, through diplomatic channels, to each of the States Members of the Hague Conference on Private International Law at the date of its Seventeenth Session and to each of the other States which participated in that Session.	(ฉ) การบอกเลิก ดังระบุในข้อ 47 เพื่อเป็นหลักฐาน ผู้ลงนามข้างท้าย ซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้อง ได้ลงนามอนุสัญญานี้แล้วทำ ณ กรุงเฮก เมื่อวันที่ 29 เดือน พฤษภาคม 2536 เป็นภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศส ทั้งสองภาษาถูกต้องแท้จริงเสมอกัน รวมเป็นเอกสารฉบับเดียวกันซึ่งได้รักษาไว้ในหอเอกสารของรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์ และสำเนาเอกสารดังกล่าวจะส่ง ตามวิธีการทูตไปยังแต่ละรัฐสมาชิกของที่ประชุมกรุงเฮกว่าด้วยกฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีบุคคลในวันประชุมสมัยที่สิบเจ็ด และไปยังรัฐอื่นซึ่งเข้าร่วมการประชุมสมัยดังกล่าว

(คำแปลอนุสัญญาฯ ฉบับภาษาไทย คณะอนุกรรมการศึกษาอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองเด็กและความร่วมมือในการรับรองบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ โดยคำสั่ง กยช. ที่ 5/2543 ลงวันที่ 4 เมษายน 2543 โดยนายจรัญ ภักดีธนากุล ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์เป็นประธาน ได้ขออนุญาตใช้คำแปลภาษาไทยของร่างอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองเด็กและความร่วมมือเกี่ยวกับการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศของรองศาสตราจารย์ ดำรง ธรรมารักษ์ เป็นหลักในการพิจารณา ซึ่งได้รับการอนุญาตจากผู้แปล)

Hcch

HAGUE CONFERENCE ON
PRIVATE INTERNATIONAL LAW
CONFERENCE DE LA HAYE
DE DROIT INTERNATIONAL PRIVE

The Deputy Secretary General

Central Authority designated under the Hague Convention
Of 29 May 1993 on Intercountry Adoption
Child Adoption Center
Ministry of Social Development & Human Security
Department of Social Development & Welfare
255 Ratchawithi Road
BANGKOK
Thailand 10400

THE HAGUE, 28 May 2004

No 26745 (04) WD/WZ

Dear Madam, Sir,

I am writing with reference to the instrument of ratification dated 29 April 2004, signed by Surakiart Sathirathai, Minister of Foreign Affairs of the Kingdom of Thailand, informing us of the designation of the Central Authority as follows :

Child Adoption Center
Ministry of Social Development & Human Security
Department of Social Development & Welfare
255 Ratchawithi Road
BANGKOK
Thailand 10400

As the responsible member of the Permanent Bureau of the Hague Conference on Private International Law charged with following the operation of the *Hague Convention of 29 May 1993 on Protection of Children and Co-operation in Respect of Intercountry Adoption*, I am writing to welcome the Thai Central Authority to the network of Central Authorities created under this Treaty, which now has 60 countries as Parties (45 by ratification and 15 by accession)

2/...

Permanent Bureau | Bureau Permanent
6, Scheveningseweg 2517 KT The Hague | La Haye The Netherlands | Pay-BAS
telephone | téléphone +31 (0)70 363 3303 fax | télécopieur +31 (0)70 360 4867
e-mail | courriel secretariat@hcch.net website | site internet <http://www.hcch.net>

The successful operation of the Hague Intercountry Adoption Convention, which will enter into force for Thailand, as you know, on 1 August 2004, requires good lines of communication among the Central Authorities. Under the Convention (Article 13), Contracting States are required to provide the Permanent Bureau with information concerning Central Authorities and accredited bodies. As requested by the Governments of the Hague Conference's Member States, the Permanent Bureau maintains detailed and regularly updated information concerning the Central Authorities on the Hague Conference website at : < www.hcch.net >. The website also carries information received by the Permanent Bureau concerning accredited bodies, as well as the authorities which are competent, under Article 23, to certify an adoption as having been made in accordance with the Convention.

Central Authorities who do not have access to the Internet may receive the above information in hard copy, upon request. Please let us know if you would like us to provide this service.

In order to complete the information contained on the Hague Conference website for Thailand, may I request that you provide us at your earliest convenience with the following information concerning your Central Authority:

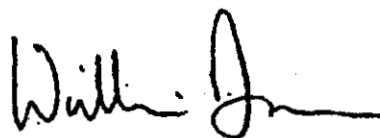
1. Telephone number(s);
2. Telefax number, if any;
3. E-mail address, if any;
4. Contact persons;
5. Languages of communication.

Could you also please let us know if you would have objections to any of this information being made available on our website.

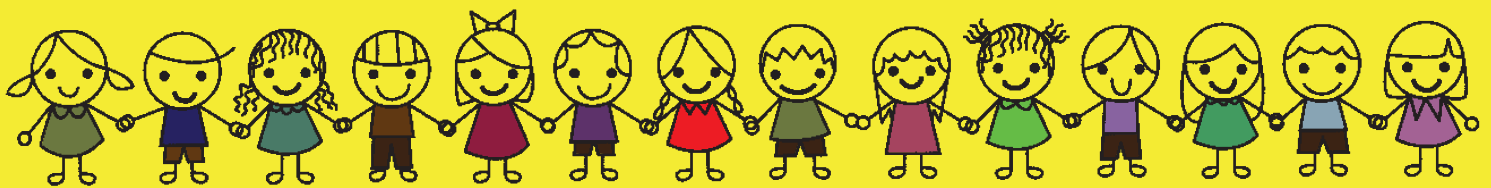
Mrs Willy de Zoete and myself are indicated as the contact persons for the Permanent Bureau. Please feel free to consult us by telephone, telefax, e-mail or mail whenever we might be able to provide you with any useful information concerning the operation of the Convention.

Thanking you in advance for furnishing the information requested, I am,

Yours faithfully,

William Duncan

ศูนย์อำนวยการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม

๒๕๕ อาคาร ๖๐ ปี กรมประชาสงเคราะห์ ภายในบริเวณสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี ถ.ราชวิถี เขตราชเทวี กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

โทร : ๐ ๒๓๐๖ ๘๘๕๕, ๐ ๒๓๐๖ ๘๖๔๒, ๐ ๒๓๐๖ ๘๖๔๔ โทรสาร : ๐ ๒๓๔๔ ๗๕๑๑

E-mail : adoption@dcy.go.th www.dcy.go.th/adoption.html